

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
16 У. 11838/19
23.06.2022. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Богдановић, председника већа, Миње Бикицки и Јелене Тишма Јовановић, чланова већа, са судским саветником Аном Ковачевић, записничарем, у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., чији су пуномоћници Саша Милетић и Снежана Милетић, адвокати из Сокобање, Стевана Мокрањца 12, против туженог Републичког геодетског завода, Београд, Булевар војводе Мишића 39, ради поништаја решења 07-3 број: 952-02-23-379/2018 од 14.06.2019. године, са заинтересованим лицем Б.Б. из ..., у предмету катастарском, након одржане усмене, јавне расправе дана 22.06.2022. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 23.06.2022. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац А.А. из ..., ..., да заинтересованом лицу Б.Б. из ..., накнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца на решење Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Жабари, број 952-02-13-22/2017 од 22.12.2017. године. Наведеним ожалбеним решењем, ставом 1. диспозитива, дозвољава се у листу непокретности број ... КО Породин забележба на основу решења о извршењу ИИ. 489/2017-86 донетог од стране Основног суда у Пожаревцу дана 12.10.2017. године и уписује се забележба: Одређује се извршење на основу извршне пресуде Основног суда у Пожаревцу П. 656/12 од 08.03.2016. године,

по предлогу извршног повериоца Б.Б. из ..., јмбг ..., против извршног дужника А.А. из ..., јмбг ..., ради наплате новчаног потраживања извршног повериоца и то на име штете износ од 356.600,00 динара са законском затезном каматом и то за период од 16.03.2012. године па до коначне исплате – на име трошкова парничног поступка у износу од 196.620,00 динара, пописом, проценом и продајом непокретности означеној у А листу и то кат. Парц. ..., површине 1626м², њива 1. класе и кат.парц. ..., површине 4318м², њива 3. класе. Истим решењем, констатовано је да је упис у катастар непокретности из става 1. овог диспозитива извршен даном доношења решења, да се у Г лист уписује забележка ради чињења видљивим да решење број 952-02-13-22/2017 од 22.12.2017. године није коначно, да је лице из става 1. диспозитива овог решења ослобођено плаћања републичке административне таксе за захтев и обавезује се Б.Б. да у року од 8 дана од дана достављања овог решења, под претњом принудне наплате, уплати таксу за пружање услуга РГЗ у ближе назначеном износу на наведени жиро рачун и да о томе достави доказ (тач. 2. до 5. диспозитива).

Тужбом поднетом Управном суду, преко пуномоћника, дана 20.07.2019. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због неправилне примене Закона о државном премеру и катастру и Закона о извршењу и обезбеђењу, услед чега је, како наводи, чињенично стање непотпуно и неправилно утврђено и из утврђених чињеница је изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања. Указује да у првом ставу образложења оспореног решења постоји несклад у реченицама које су непотпуне, будући да се из тих реченица може закључити да је решење о извршењу, на основу ког је уписана забележка, укинута решењем Вишег суда у Пожаревцу Гж. 247/17 од 21.09.2017. године, те да је због тога остало нејасно на основу ког решења је првостепени орган одлучивао о поднетом захтеву. Додаје да је тужени оцену о неоснованости његових жалбених навода о томе да је решење о извршењу укинута, засновао на одредби члана 86. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу и члана 88. тачка 3. Закона о државном премеру и катастру који је у примени од 08.06.2018. године, те да је у претходном делу решења применио материјално које је важило у моменту уписа забележке, како то наводи Закон о државном премеру и катастру који је у примени од 06.02.2015. године и који је важио у моменту уписа, из чега тужилац даље закључује да је другостепени орган ретроактивно применио материјално право, супротно члану 197. Устава. Истиче и да је другостепени орган погрешно применио и члан 82. став 1. тачка 2) Закона о државном премеру и катастру који се примењује од 04.12.2015. године и за који је објављено аутентично тумачење, затим члан 162. Правилника о катастарском премеру и катастру непокретности који је у примени од 05.11.2016. године, да из свега наведеног произлази да је тужени “миксовао” законе, погрешно означавајући и Службене гласнике у којима су исти објављени, а што све доводи до закључка да је побијано решење, нејасно, незаконито и контрадикторно, јер је забележка уписана на основу решења о извршењу које је укинута од стране другостепеног суда. Са изнетих разлога предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и обавезе туженог на накнаду трошкова управног спора у износу од 16.500,00 динара на име састава тужбе и у износу од 1.370,00 динара на име таксе за тужбу и пресуду, са законском затезном каматом од дана истека рока за добровољно извршење па до исплате.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд донесе пресуду којом се тужба одбија као неоснована.

Заинтересовано лице Б.Б. је у одговору на тужбу навео да тужилац нема

правни интерес за подношење тужбе због тога што је кат.парц. ... продата. С тим у вези је истакао да је на основу решења Основног суда у Пожаревцу ИИ. 489/2017 спроведено извршење продајом кат.парц., која је била власништво тужиоца, да је предметни извршни поступак окончан због чега је и јавни извршитељ тражио брисање забележбе. Навео је да је тачно да је решење Основног суда у Пожаревцу ИИ. 326/17 укинута, те да је због тога поднет нови предлог за извршење у предмету ИИ. 489/2017 који је окончан спровођењем извршења и намирењем дуга. Поднеском од 20.06.2022. године обавестио је суд да због болести није физички способан да путује, те да у писаној форми изјављује да је у вези овог спора све урађено на основу судских одлука и да је извршитељ скинуо забрану, како би се купац укњижио на купљеној парцели, а на коју околност уз поднесак прилаже закључак јавног извршитеља И.И-513/2017 од 25.04.2018. године и пресуду Основног суда у Пожаревцу П.656/2012 од 08.03.2016. године. Са изнетих разлога предложио је да суд тужбу одбаци или одбије, а тужиоца обавезе на накнаду трошкова на име састава одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара и таксе по одмерању суда.

Управни суд је одржано усмену јавну расправу дана 22.06.2022. године у одсуству уредно позваног туженог органа и заинтересованог лица, у складу са чланом 34. став 2. и чланом 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09).

Пуномоћник тужиоца је у речи на усменој јавној расправи у свему остао при наводима изнетим у тужби и посебно је нагласио да је упис извршен на основу исправе која је укинута и која чињеница је била позната управним органима. Оспорио је наводе истакнуте у писменом одговору заинтересованог лица и додао је да суд цени законитост оспореног акта у моменту када је он донет, а не на основу околности које су настале након доношења тог акта. Предложио је да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати на поновно одлучивање. Трошкове спора је тражио за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара, заступање на расправи у износу од 18.000,00 динара и трошкове превоза-горива у износу од 10.783,68 динара, према фискалном рачуну од 20.06.2022. године, Есир број рачуна 267598, који прилаже суду, на релацији Сокобања-Београд-Сокобања, све са законском затезном каматом.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу туженог органа и заинтересованог лица, изјаве законског заступника тужиоца на расправи, као и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Из стања у списима произлази да је првостепени орган, поступајући по службеној дужности, а на основу решења о извршењу Основног суда у Пожаревцу ИИ. 489/2017-86 од 12.10.2017. године, достављеног том органу од стране јавног извршитеља, донео ожалбено решење, јер је по спроведеном поступку утврдио да су испуњени услови из чл. 84. до 88. Закона о државном премеру и катастру ("Службени гласник РС", бр. 72/09...95/15). У поступку по жалби тужени орган је, указујући на одредбе члана 81. став 1. и 82. став 1. тачка 2) наведеног закона и одредбу члана 162. Правилника о катастарском премеру и катастру непокретности ("Службени гласник РС", број 7 од 29.01.2016. године), оценио да је првостепени орган правилно поступио када је дозволио упис забележбе. Оцену о томе да нису од утицаја жалбени наводи тужиоца да основ за упис забележбе није био снабдевен клаузулом правноснажности и извршности и да је решењем Вишег суда Гж.И. 247/2017 од 21.09.2017. године укинута решење о извршењу, тужени је засновао на одредби члана 86. став 3. Закона о

извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС", број 106/15) и чињеници да је предметно решење о извршењу донето на основу извршне исправе – правноснажне и извршне пресуде, а што је, како је истакао, и у складу са чланом 88. тачка 3. Закона о државном премеру и катастру. Са изнетих разлога, применом члана 170. став 1. тачка 1) Закона о општем управном поступку, тужени је донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

Законом о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС", бр. 106/15 и 106/16 -аутентично тумачење), било је прописано: да "решење о извршењу" означава решење суда којим се усваја предлог за извршење на основу извршне исправе (члан 2. тачка 7)); да жалба и приговор одлажу извршење само кад је то овим законом одређено (члан 25. став 3.); да извршне исправе јесу извршна судска одлука и судско поравнање који гласе на давање, чињење, нечињење или трпљење (члан 41. став 1. тачка 1)); да приговор и жалба извршног дужника одлажу извршење решења о извршењу на основу веродостојне исправе до правноснажности, изузев ако је донето на основу менице (члан 86. став 3.); да се извршење новчаног потраживања на непокретности спроводи уписом забележбе решења о извршењу у катастар непокретности, проценом вредности непокретности, продајом непокретности и намирењем извршног повериоца из продајне цене (члан 151.).

Одредбама Закона о државном премеру и катастру ("Службени гласник РС", бр. 72/09...47/17-аутентично тумачење), било је прописано: да се у катастар непокретности уписују забележба спора, односно другог поступка који се води пред судом или вршиоцем јавних овлашћења, а који за исход може имати промену уписа права на непокретности и остале забележбе прописане законом (члан 82. став 1. тач. 2) и 12)); да се упис у катастар непокретности врши на основу приватне или јавне исправе, која је по садржини и форми подобна за упис (члан 86. став 1.); да је јавна исправа, исправа коју је у прописаном облику издао суд, надлежни државни и други орган у границама својих овлашћења, као и исправа коју је у таквом облику издала, односно сачинила, у вршењу јавних овлашћења, друга организација или лице и да јавна исправа да би била подобна за упис мора бити правноснажна, односно извршна (члан 88. ст. 1. и 3).

Чланом 162. став 1. Правилника о катастарском премеру и катастру непокретности ("Службени гласник РС", бр. 7/16 и 88/16) било је прописано да се забележба поступка извршења уписује на основу решења о извршењу или закључка извршитеља о спровођењу извршења на непокретности, донетог против дужника који је ималац права својине или сусвојине на непокретности.

Полазећи од изнетог чињеничног и правног стања ове управне ствари, Управни суд налази да оспореним решењем, које је донето у поступку у коме нису учињене повреде правила поступања од битног утицаја на правилност и законитост решавања ове управне ствари, није повређен закон на штету тужиоца. Ово из разлога што је, и по оцени суда, правилно закључивање туженог да су код разлога садржаних у ожалбеном решењу и стања у достављеним списима, испуњени законом и поменути Правилником прописани услови за упис забележбе решења о извршењу Основног суда у Пожаревцу ИИ. 489/2017-86 од 12.10.2017. године, које је донето на основу извршне исправе - пресуде Основног суда у Пожаревцу П. 656/12 од 08.03.2016. године.

Нису основани наводи тужбе да је решење о извршењу, на основу ког је уписана забележба, укинута решењем Вишег суда у Пожаревцу Гж. 247/17 од 21.09.2017. године, будући да из наведеног решења од 21.09.2017. године, које је тужилац приложио уз тужбу, произлази да је тим решењем укинута решење Основног суда у Пожаревцу ИИ. 326-

17-86 од 04.07.2017. године, а не решење истог суда ИИ. 489/2017-86 од 12.10.2017. године. Ове наводе, који су поновљени у тужби, правилно је оценио тужени орган у жалбеном поступку, позивајући се на одредбу члана 86. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу и чињеницу да је решење о извршењу ИИ. 489/2017-86 од 12.10.2017. године донето на основу извршне исправе – правноснажне и извршне судске пресуде, у складу са чланом 88. став 3. Закона о државном премеру и катастру, а не на основу веродостојне исправе.

Неосновани су и наводи тужбе о ретроактивној примени члана 88. став 3. Закона о државном премеру и катастру. Ово са разлога што из образложења оспореног решења произлази да је тужени цитирао и применио поменућу одредбу која је била на снази у време достављања решења о извршењу и доношења ожалбеног решења, а која је прописана Законом о изменама и допунама Закона о државном премеру и катастру, објављеном у "Службеном гласнику РС", број 96/15 од 26. новембра 2015. године, са ступањем на снагу осмог дана од дана објављивања. Одредба члана 88. став 3. Закона о државном премеру и катастру на коју упућује тужилац, а којом је било прописано да се страна јавна исправа, односно исправа која се у држави састављања сматра јавном исправом, сматра подобном за упис, ако је призната у Републици Србији, у складу са законом, била је на снази управо до доношења наведеног Закона о изменама и допунама Закона о државном премеру и катастру.

Нису основани ни наводи тужбе о ретроактивној примени члана 82. став 1. тачка 2) истог закона, којим је, како истиче тужилац, било прописано да се забележбом врши упис чињеница које се односе на првенствени ред за будући упис. Ово такође из разлога што је ова законска одредба, коју цитира тужилац, била на снази до доношења Закона о изменама и допунама Закона о државном премеру и катастру објављеном у "Службеном гласнику РС", број 96/15 од 26. новембра 2015. године. Осим тога, тужиочево указивање на Аутентично тумачење наведене законске одредбе ("Службени гласник РС", број 47/17) није од утицаја на другачију оцену суда о законитости оспореног решења и правилно решење ове управне ствари код чињенице да је у катастар непокретности могуће уписати забележбе које су прописане другим законима што произилази из тачке 12) члана 82. Закона о државном премеру и катастру, са чиме треба имати у виду одредбу члана 151. Закона о извршењу и обезбеђењу и одредбу члана 162. став 1. Правилника о катастарском премеру и катастру непокретности.

Неоснован је и тужбени навод да је тужени применио члан 162. Правилника о катастарском премеру и катастру непокретности, који није био на снази. Ово стога што је чланом 1. Правилника о изменама Правилника о катастарском премеру и катастру непокретности ("Службени гласник РС", број 88/16) измењен члан 164. став 1. Правилника, а не одредба члана 162.

По налажењу суда, указивање тужиоца да у првом ставу образложења оспореног решења постоји несклад у реченицама, које су непотпуне, није од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, нити се из тог разлога може прихватити као основан навод тужбе да је због тога остало нејасно на основу ког решења је првостепени орган одлучивао о поднетом захтеву. По оцени суда, није реч о таквом недостатку образложења да је оно мањкаво до мере да се не може закључити на основу чега и о чему је тужени одлучивао, нити се ради о таквој повреди правила поступка која утиче на правилно решавање управне ствари. Ово стога што је, по налажењу суда, реч о очигледној техничкој грешци приликом израде писменог отправака оспореног решења у делу у коме је изнета садржина ожалбеног решења, које се налази у достављеним списима управног поступка и из ког се види да диспозитив не садржи констатацију да је "Виши суд

својим решењем Гж. И .247/2017 од 21.09.2017. године укину од 12.10.2017. године”.

Са изнетих разлога, Управни суд је применом члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Како тужилац није успео у овом управном спору, суд је применом одредаба чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, број 72/11...18/20), који се сходно примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

Одлучујући о захтеву заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора, Управни суд је, применом одредаба чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, одредаба члана 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку, које се сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима и Тарифног броја 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (“Службени гласник РС”, бр. 121/12...37/21), заинтересованом лицу досудио трошкове за састав одговора на тужбу од стране адвоката у износу од 16.500,00 динара, те је донео одлуку као у ставу III диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 23.06.2022. године, 16 У. 11838/19

Записничар
Ана Ковачевић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Богдановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МС